

Jubilej Zaveze.

Iz stanovanjskega odseka.

Udeleženci in udeleženci Zavezinega jubileja naj sporoče, ali si žele

1. prenočišče v hotelu,
2. prenočišče privatno,
3. prenočišče skupno (brezplačno).

Ta naznanila, ki naj tudi povedo, za koliko noči si posameznik želi prenočišča, je poslali najpозnejše do 25. avgusta t. l. na naslov: Ludovik Dermelj, učitelj v Ljubljani, Gluhonemnica.

Iz banketnega odseka.

Kdor se udeleži slavnostnega banketa dne 7. septembra v hotelu Tivoli, naj prijavi svojo udeležbo najpозnejše do 25. avgusta t. l. na naslov: Ludovik Dermelj, učitelj v Ljubljani, Gluhonemnica. (Cena za osebo 5 K.) Kdor se prijavi, se s tem obenem obveže, da se banketa res udeleži, oziroma — če bi se ga ne udeležil — da plača naznanjeno ceno.

6000 kron — 6000 vnebovpijočih grehov.

Klerikalna stranka je na Kranjskem razdelila vse deželne podpore učiteljstvu v znamenju najsrajnejše pristranosti, ki je niti tajila ni. Kranjski deželni zbor je nadalje dovolil še draginjsko doklado učiteljstvu, ki naj se — na predlog sedanjega zaupnika krone, dež, glavarja dr. Iv. Sustersiča — razdeli med učiteljstvo »po provodnosti« deželnega odbora. In čisto gotovo je, da dr. Sustersič ne bi izgrešil namena svojega predloga, če bi ga formuliral s pravilno označbo: po pristranosti deželnega odbora — zakaj tako so delili vse podpore.

Ker je v Ljubljani dobilo to podporo izključno le klerikalno učiteljstvo — kakor povsod na deželi — je ljubljanski občinski svet votiral v podporo mestnemu učiteljstvu vsoto 6000 K. A glej! Proti tej podpori je protestiral klerikalni učitelj in in občinski svetovalec Jan. Nep. Jeglič in na ta način odjedel podporo svojim kolegom. Slo je na deželni odbor in na upravno sodišče!

Sedaj je prišla vsota 6000 K še enkrat na sejo ljubljanskega občinskega sveta, in na tej seji so tudi klerikalci glasovali za to podporo učiteljstvu. A glej! Čez štirinajst dni sta klerikalna občinska svetnika Kregar in Štefe s svojimi kolegi — ki so v občinskem svetu glasovali za podporo! — vložila ugovor proti lastnemu sklepu v občinskem svetu.

Kot razloge za svojo pritožbo navajata, da ne gre obremenjevati ljubljanskega mesta, ki finančno ne stoji dobro, s takimi podporami; da plačuje učitelje dežela, ki sama v izrednih slučajih potrebe daje učiteljem podpore.

Sedaj bo dal pečat temu sovražnemu činu še kranjski deželni odbor z zaupnikom krone na čelu, in stvar bo zopet romala na upravno sodišče...

Tako delo imenuje danes klerikalna stranka — politiko! Če je politika identična z uplenjenjem, potem naj bo; sicer je pa to najnemoralnejše delo, kar si ga more misliti svet: za predlog glasujejo isti ljudje, ki proti istemu predlogu pozneje rekurirajo!

To kaže skrajno političsko demoralizacijo, ki je zavladovala na Kranjskem. — Vendar ne smemo pozabiti pri tem početju, da je klerikalni stranki pri nje delo-

vanju napram učiteljstvu glavna opora klerikalno učiteljstvo, ki se da izrabljati od klerikalne stranke. Slomškova Zveza je pa tista firma, ki daje absolutorij vsekaki stanovski pregrehi. Tako sta smela Jaklič in Ravnikar glasovati v deželnem zboru proti regulaciji učiteljskih plač, in tako sme Jeglič protestirati proti podporam učiteljstvu, ki jih hoče dati občina.

Pri vsem tem je pa še nekdo, ki mirno gleda vse to nemoralno početje — to je naša slavna c. kr. deželna vlada, Visoka c. kr. vlada ni imela za ljudskošolsko učiteljstvo niti enkrat še glasu, najsi se mu je godila še taka krivica in najsi bo to v državnem ali deželnem zboru. Ona pita učiteljstvo vedno in vedno le s svojimi zahtevami in bremenji; pri tem pa pozablja, da se stavba na slabem temelju vedno lahko podere — tako tudi učiteljsko tlačanstvo, ki bazira na praznih želodcih in ki mu ubijajo čuvstvo pokorščine z bičem in škorpionji v njega srca.

Danes prepušča vlada že zadnjemu postopaku v deželi več svobode in državljanjskih pravic nego učitelju.

In posledice tudi za vlado niso več daleč, zakaj nje državljanji beže iz lastne rodne domovine, nje državljanji beže iz avstrijske države!

Statistika nam kaže, da zapušča na Kranjskem posebno mlajše moško učiteljstvo vedno v večji meri svoj poklic; kdor le more, ta ubeži iz dežele. Znan nam je slučaj, da je šel učitelj s Kranjske rajši v Ameriko za časnika, nego bi trpel še naprej šikane klerikalno-vladne pristranosti. V zadnjem času je pa zavladovala močna struja, ki samo še čaka razvoja dogodkov na Balkanu, da se potem izseli iz Avstrije — na jug.

To je višek bankerota, ki je moral zavladati v kranjskem šolstvu; če vlada tudi spričo tega dejstva ne gane niti z mezinem v prid učiteljstva, potem vse skupaj ni vredno nič drugega — nego da poginja na tak način.

Demoralizacija je upropastila že največje mogočnike.

K temu vprašanju navajamo nekaj časnikarskih glasov:

»Slovenec« piše:

Občinski svetniki S. L. S. so pisali županu g. dr. Tavčarju naslednje pismo: Proti sklepu občinskega sveta glede podpore učiteljstvu (6000 K) smo vložili ugovor na deželni odbor, ker ne vemo, kako se bo denar razdelil. Prosim vas uljudno, da nam blagovolite pojasniti, kako hočete izpeljati ta sklep. Menimo namreč, da bodo morali biti deležni tudi člani »Slomškove Zveze« podpor, ker so le-ti najpotrebnejši, ker nimajo nič ali pa prav malo stranskih dohodkov. Ako se nam da prilika, da dobimo listo onih, katerim se namerava podeliti podpora in koliko, smo pripravljeni pritožbo takoj umakniti.

»Zarja« pravi:

Ljubljanski učitelji se bodo pač morali zaljubiti v klerikalce. Morali bi imeti srca iz kamna v železnih telesih, če bi se mogli še dolgo upirati njih prijaznemu vabljenju. V deželi je članska izkaznica Slomškove Zveze že izvrstno priporočilo. Gospodje klerikalci pa hočejo poskrbeti, da postane to članstvo tudi v mestni občini čarovniško sredstvo, ki odpira vsa vrata. Preden je šel na počitnice, je sklenil občinski svet na predlog svojega člana g. Likozarja, da dovoli mesto 6000 K za podporo potrebnim učiteljem. Za predlog so glasovali tudi klerikalci. Zdaj pa se pritožujejo proti sklepu — klerikalni občinski svetniki. Ali sobotni »Slovenec« poroča, da pritožba ni brezupna. Gospodje bi

se dali tudi preprostiti. Pisali so namreč županu — po »Slovenčevem« viru — sledeče: »Proti sklepu občinskega sveta glede podpore učiteljstvu (6000 K) smo vložili ugovor na deželni odbor, ker ne vemo, kako se bo denar razdelil. Prosim vas uljudno, da nam blagovolite pojasniti, kako hočete izpeljati ta sklep. Menimo namreč, da bodo morali biti deležni tudi člani »Slomškove Zveze« podpor, ker so le-ti najpotrebnejši, ker nimajo nič ali pa prav malo stranskih dohodkov. Ako se nam da prilika, da dobimo listo onih, katerim se namerava podeliti podpora in koliko, smo pripravljeni pritožbo takoj umakniti.« — Seveda bodo klerikalci sedaj trdili, da stoje na straži za nepristranost in da hočejo doseči pravično razdeljevanje podpore. Kakšna je klerikalna objektivnost, pa ve vsakdo po njihovi upravi v deželnem odboru. Vresnici gre klerikalcem le zato, da dosežejo kakšno prednost za svoje pristaše in pokažejo učiteljem, da ni zanje druge pomoči, kakor vstop v »Slomškovo zvezo«. Če so bili radovedni, kako se bodo delile podpore, so imeli na občinski seji dvojli prilike, da bi bili vprašani, preden so glasovali za Likozarjev predlog. Nihče jim ne bi mogel preprečiti dodatnega predloga, ki bi bil zagotovil pravično razdeljevanje podpore. Ali tudi brez vsakega posebnega predloga se razume samo ob sebi, da mora biti način razdeljevanja pravičen. To pa se pravi, da se morajo podpore deliti po potrebi, ne pa po pripadnosti k Slomškovi ali kakšni drugi zvezi. Kako si klerikalci predstavljajo, da naj se jim da lista onih, katerim se namerava podeliti podpora, nam sploh ne gre v glavo. Kajti po našem mnenju se bodo delile podpore po veljavnem sklepu, ne pa po »listi nameravanja«. Če je dr. Tavčar že takrat, ko je šlo za prvo sklenjeno podporo, na javni seji izjavil, da ne bi bil sam delil podpor, se razume samo ob sebi da se je s tem zavezal. Torej bi imeli klerikalci pri sklepanju o podporah tudi besedo po svojih zastopnikih; zato je pritožba popolnoma neutemeljena, in pretveza objektivnosti je le pretveza. Pravi namen se pa skriva.

»Slovenski Narod« izvaja:

Že v soboto smo poročali, da so se klerikalni odborniki pritožili proti sklepu občinskega sveta ljubljanskega, s katerim se je dovolilo 6000 K za podporo potrebnim mestnim učiteljem. Obenem se je sklenilo, naj podpore iz te glavnice razdeljuje magistratni gremij, v katerem so zastopane vse stranke. Ko se je v občinskem svetu o tej stvari razpravljalo, je občinski odbornik R. Pustoslemšek vzkliknil: »Saj se bodo klerikalci tudi proti temu sklepu pritožili.« Na ta vzklika je vodja klerikalne delegacije dr. Zajec reagiral doslovno s temi besedami: »Ne, zdaj pa se ne bomo pritožili, saj se bo o podporah sklepalo v gremiju!« In klerikalci so ostali mož-beseda ter vložili v soboto pritožbo proti onim bornim 6000 kronam! In ta brezvestna banda si je drzila poslati županu dr. Ivan Tavčarju pismo, v katerem pravi dobesedno: »Proti sklepu občinskega sveta glede podpore učiteljstvu (6000 K) smo vložili ugovor na deželni odbor, ker ne vemo, kako se bo denar razdelil. Prosim vas uljudno, da nam blagovolite pojasniti, kako hočete izpeljati ta sklep...« Če suho konstatiramo, da je občinski svet izrečno izročil razdelitev podpore potrebnim učiteljem magistratnemu gremiju, v katerem so zastopane vse stranke (klerikalci po svojih odbornikih Lillegu, Kregarju in Štefetu), in da župan z ozirom na ta sklep absolutno ne more vedeti, kako bo gremij razdelil denar, potem se pač mora spoznati klerikalna hi-

navščina, nagajivost in zloba v vsej njeni nagoti! Takšno postopanje klerikalcev mora v vsakem poštenem in dostojnem človeku vzbuditi samo brezmejen stud in gnus.

Mi pravimo: Treba je silnega premagovanja, da ostane človek spričo vsega tega miren in dostojen. Poglejmo samo klerikalno nelogiko! Ako bi od 6000 K dobili svoj delež tudi Slomškarji, potem bi ne bile v nevarnosti finance ljubljanskega mesta! — Ko so sklepali klerikalci novi cestni zakon, niso mislili na materialno stran Ljubljane, ki bo morala plačevati 200.000 K! Proti tej svoti je 6000 K bagatela! Tudi zaradi Završnice se jim Ljubljana nič ne smili. Smili se jim samo sedaj, ko naj bi dala svojemu učiteljstvu ubogih 6000 K! To ni klerikalna skrb za Ljubljano, ampak to je klerikalno sovraštvo do učiteljstva!

Prepričani smo, da bi se teh 6000 K razdelilo med učiteljstvo popolnoma nepristransko v enaki meri brez ozira na službeno stopnjo in na zasebno prepričanje — ker so podpore pač vsi potrebni in ker so vsi ljudje.

Kdor pa s svojim sovraštvom škoduje živim in trpečim ljudem, ta nima nič človeškega v sebi, Proklet bodi na vekomaj!

Slovenski javnosti.

Slovenski zdravniki v Srbiji — njim na čelu dr. Edo Šlajmer in dr. Ivan Oražen so javili v Ljubljano, da nedostaja v bolnišnicah sanitetnega materiala, obvez, zdravil itd. — Zato se obračamo do slovenske javnosti s prošnjo, da nam z zbirkami pomore, da pošljemo našim zdravnikom pomoči pri njih človekoljubnem delu. — Zbirke in prispevki naj se pošiljajo na upravništva naših dnevnikov ali pa na naslov: Hanuš Krojta, prokurist »Ljubljanske kreditne banke«.

Slovenske liste prosimo, da ponatisnejo ta poziv.

V Ljubljani, dne 25. julija 1913.

Franja dr. Tavčarjeva.

Ivan Hribar.

Vera dr. Šlajmarjeva.

25letnica »Učiteljskega društva za postojnski šolski okraj«.

(Dalje.)

Po slavnostnem govoru, ki je bil sprejet z živahnim odobravanjem, je društveni tajnik, tovariš Rudolf Horvat, prečital ob navdušenem pritrdjevanjem navzočih

vdanostno izjavo

Njegovemu Veličanstvu. — Glasom sklepa zborovalcev je društveno predsedstvo izročilo vdanostno izjavo g. okrajnemu glavarju s prošnjo, naj jo izroči na pristojno mesto. (G. okrajni glavar je to z veseljem obljubil.)

K besedi se je oglasil župan mesta Postojne, gospod

Josip Lavrenčič,

ki je podal v svojem lepem pozdravnem govoru sliko križevega pota učiteljskega stanu v minolem in tekočem stoletju. Govoril je tako:

*) Zaradi tega patriotičnega čina je »Slovenec« društvenega predsednika, tov. Drag. Česnika, nesramno napadel.

Uredn.

LISTEK.

Šaljivi prirodoopis slovenskega učitelja.

Na skupnem zborovanju Celjskega in Šaleškega učiteljskega društva v Šoštanju dne 1. junija 1913 v svrhu dobre zabave in boljše prebave predaval pri banketu Silvester Košutnik.

(Dalje.)

Modri učitelj (Nemško: Autorenschlucker). — Ta je pogoltnil — kakor se nam rad hvali — že toliko učenjakov — namreč v njih knjižni in ne telesni izdaji — da mu naposled že eden preostaja. Tega potem citira vedno in povsod, se sklicuje nanj kakor Turek na Mohameda, ali ga deklamuje o vsaki priliki tako možato, da začnejo mlajšnji učiteljem, ki imajo srečo večkrat biti navzoči v osenčju njegove osebe, vstajati lasje in veliko nagelje rasti brke. Pri konferencah in zborovanjih rad čita svoje globoko zasnovane, srednje izvedene, a visoko leteče referate, in sicer večkrat s tem uspehom, da ga izmed navzočih mučenikov ne razume živ krst. Nje-

govi vodilni stavki (teze) se navadno sprejemajo enoglasno, brez debate, ker si navzoče učiteljstvo na ta način najlažje pomaga iz zadrege in referatu zamaši zgornjo usta. Ljudem se zna najbolje prikupiti po smrti, kadar naredi prostor — manj modremu nasledniku.

Zalostni učitelj. — Ta je nekako naravno nasprotje veselega učitelja. Kadar ne nosi salonske suknje, ima na sebi vsaj obleko črne ali temne barve. Najbolje kaže gospodarjevo otožnost suknja pri svojih tožno povešenih žepih, iz katerih enega gotovo vedno gleda žepni robec. Usta in obrvi so zategnjeni navzdol, oči pa gledajo smrtnozalostno, kakor pri obstrelenem srnjaku. Kolikorkrat ga vidiš in govoriš, vedno ti plaka o brezuspešnem boju za regulacijo učiteljskih plač. Naposled, ko učiteljstvo vendar doseže kakšno draginjsko doklado, je ta tip učiteljsva ali že v penziji ali pa z doklado doseže vsaj to dobroto, da ga — ložje pokopljejo. Z nebes potem že takoj drugi dan z veseljem gleda na svoje tovariše na zemlji, ki se burno vesele mastnih doklad, katere si popolnoma pravilno zaslužijo svoje ime »draginjske«, a ne zato, da bi morda uspešno pomagale učiteljstvu v boju zoper draginjo, ampak zato, ker so bile tako dra-

ge — ker so učiteljstvo stale na tisoče poklonov, na tisoče korakov in milijone besed.

Učitelj samotar. — Ni žalosten, ni vesel, ampak silno plah. Rad se izogiblje družbe, a če sliši o zborovanju domačega učiteljskega društva, se kakor stare žene ob tresku in blisku iz strahu prekriža najmanj trikrat; pri uradnih konferencah se stiska v zadnji kot, če pa vidi tuja ali tovariša bližati se šolskemu poslopju, se skrije na podstrešje ali pa zapre v oni prostor, kamor mora vsak zemljan zahajati ob gotovih, po majki naravi predpisanih časih. Od daleč se ga spozna po nerodni kretnji, plahem pogledu, pri vratu navadno vedno kvišku privihani suknji in negotovem koraku, ki ga navidezno vedno vleče bolj nazaj, nego naprej. Če ima smolo, da pride v zakonski stan, se je navadno nesreča prigradila tako, da je žena vzela njega, a ne on nje. Sicer pa se izkaže kot prav dobra duša, kadar se ga slučajno srečno zaloti za vrat.

Kratkovidni učitelj. — On je siromak v družbi in šoli. Znanec ne pozdravlja, ker jih zaradi kratkovidnosti ne pozna, pač pa si večkrat prezrači klobuk in glavo pri popolnoma tujih osebah, ker si jih uvrščuje med znance. V šoli morajo učen-

ci v prvih klopih pisati in delati, da jih lomijo krč po prstih, a v zadnjih klopih se kvarta takoj v več partijah. In ko bi kratkovidnež ne imel vsaj dobrega sluha, bi se pripetilo, da bi se na glas klical pri tej partiji »pik« in pri oni »karo« adut.

Suhi učitelj. — To vam je v telesnem oziru vzor današnjega učitelja. Ali je dolg ali ne, je vseeno, samo da je suh. Kosti ima najmanj vse, ima jih najmanj toliko, da jih svetu kaže pri belem dnevu. Današnji je on pravzaprav naš stanovski bahač v abstraktnem pomenu besede; kaže namreč: »Gola in obrana kost je delež slovenskega učiteljstva — evo jih! — gole in obrane kosti! Ponosen sem, da lahko svetu pokažem to, s čimer krmite mene in moje tovariše!« — Suh učitelj navadno ni kadilec, kar je iz osebno-varnostnih ozirov seveda dobro zanj; suhi učitelj-kadilec je namreč v vedni požarni nevarnosti — znal bi se užgati kakor trhljo prstje. Po smrti ima dobro to, da ne sprhni v zemlji. Še čez tisoč let bodo morda katerega popolnoma ohranjenega izkopali iz zemlje in gotovo ga bodo hoteli šteti med svetnike, samo vedeli ne bodo — kam bi ga dali v pratiko.

(Konec.)

Šolske potrebsčine Marija Tičar

vseh vrst priporočaj cenj. učiteljstvu in sl. šolskim vodstvom

trgovina s papirjem in galanterijo
Ljubljana, Sv. Petra cesta šte. 26
(nasproti „Zlate kaplje“.)

Zaloga Grubbauerjevih in Slatnar-
jevih zvezkov ter vseh priprav za
obratno-nadaljevalne šole.

Cene nizke!

Postrežba točna!

Čestita družba!

V imenu mesta Postojne Vas presrečno pozdravljam. Veseli me, da se vrši današnje slavnostno zborovanje pri nas in da ob tej priliki praznujete 25letnico obstanka svojega društva v Postojni, kjer je pred 25 leti dal inicijativo za ustanovitve tega društva Vaš tu navzoči častni član, vodja g. Jakob Dimnik, ki ga še tu posebej pozdravljam. — V Postojni je stekla zibelka Vašemu društvu. Dovolite mi, da se pri tej priliki spominjam nekoliko zgodovine učiteljstva iz preteklega stoletja. Ako na to pomislim, moram vzkliniti: učitelj-trpin! Pred ustavno dobo in tudi potem je bil učitelj odvisen od raznih faktorjev; v sedanosti pa se mora boriti za svojo eksistenco, za izboljšanje svojega gmojnega položaja. Vzkliti »učitelj-trpin« je še danes popolnoma upravičen.

Skoro do polovice preteklega stoletja je opravljal službo učitelja cerkovnik, ki je bil obenem tudi organist. Tak učitelj je bil popolnoma odvisen od cerkve in farovža. Pozneje se je sicer skrbelo za naraščaj učiteljstva, vendar učitelj ni mogel priti do iste veljave, ki mu gre. Šele po odpravi konkordata leta 1868, s katerim se je odvzelo cerkveni oblasti vodstvo šole, je začel učitelj prosteje dihati. Postavljal se je začel na stališče, da zamore otroke edino na podlagi materinega jezika prav vzgajati. A žalibog, da ta ideja takrat ni bila izvedljiva, ker je še vedno roka Bach-Metternichova sistema, ki je uvedel nemščino tudi v ljudske šole, tlačila to cvetko ob tla.

Kakor žarki jutranjega solnca je vplivala Hohenwartova vlada, ki je nastopila let 1871. Ta vlada je začela izvrševati enakopravnost. Uvedla je slovenski učni jezik tudi v nižje razrede srednjih šol. Vendar so jo takratne politične razmere prisilile, da je morala po kratkem vladanju odstopiti. Nastopila je nato ustavoverna stranka, ki je imela sicer ustavo na jeziku, pa je ni nikdar izvršila. Rodilo se je ministrstvo Auersperg-Lasser, ki je bilo najnasilnejše za avstrijske Slovence. S kruto roko se je zatiralo vsako narodno gibanje in če so se vršile volitve, so bile denunciacije in zaradi tega hišne preiskave pri narodnjakih na dnevnem redu. Taki vladi so morali biti tudi uradniki in učitelji brez-pogojno pokorni in nikoli ne bom pozabil, kako so pri neki volitvi uradniki nastopili z uradnimi čepicami, ovenčanimi s hrastovimi listi. V istem času je nastopila v Ljubljani mrzla »Sima«, ki je zasnovala »den krainischen Lehrerverband«, ki je imel namen pritegniti v to društvo vse brezznačajne učitelje. Ta »Lehrerverband« je snoval po deželi svoje »Zweigvereine« in tak »Zweigverein« je zasnoval tudi za naš politični okraj. V čast našemu učiteljstvu moram poudarjati, da so bili jako redki tisti brezznačajnejši, ki so pristopili temu nemškutarskemu društvu. Udeležba je bila tako pičla, da so narodnjaki pričeli to društvo hudomušno nazivati »Zwergverein«. Po kratkem bolehanju in hiranju je to društvo v našem okraju srečno zaspalo.

Šele od leta 1880, naprej, ko je nastopila Taaffejeva vlada in je bil na Kranjskem deželni predsednik baron Winkler, se je pričelo učiteljstvo prosteje gibati. V tej dobi so bile organizacije društev in stanov v polnem tiru. Takrat se je preorganizirala socialno demokratična stranka, različne druge stranke in tudi učiteljstvo. Prvo učiteljsko društvo se je zasnovalo na Spodnjem Štajerskem in je izdajalo svoj strokovni organ »Popotnik« v Mariboru, med tem je že tudi »Učiteljski Tovariš« v Ljubljani pod spretim vodstvom nepozabnega Andreja Praprotnika vršil svojo dolžnost. Med tema dvema listoma je nastal boj, ki pa je rodil to dobro, da se je leta 1888 zasnovala »Zaveza slov. učiteljskih društev«, kateri naj bi pristopila vsa že obstoječa in še snuječa se učiteljska društva. In to leto se je ustanovilo tudi Vaše društvo, ki danes praznuje svojo 25letnico.

Gospod predsednik je pripomnil, da razburkani politični valovi bijejo ob Vaše društvo. Pa to naj Vas ne straši, ne pustite se izvabljati po lepih pogledih kranjske Ljube, zakaj vladni sistemi se izpreminjajo, načela in društva pa ostajajo. — Vaša stanovska čast naj Vas veže na Vaše društvo, bodite solidarni, prej ali slej pridete gotovo do svojega cilja; saj niste osamljeni: za Vami stoji poleg Vaše »Zaveze« cela vrsta slovanskih učiteljskih društev in mogočna Zveza vseh tostranskih slovanskih učiteljskih društev, ki

šteje že sedaj 27.000 članov, to je faktor, s katerim mora vsaka vlada računati.

Končujem svoja izvajanja, želim, da bi Vaše društvo praznovalo tudi svojo 50letnico in želim Vašemu današnjemu zborovanju mnogo uspeha. (Dolgotrajno ploskanje in odobravanje.) (Dalje.)

Iz naše organizacije.

SKUPNE ZADEVE.

IZ ZAVEZE AVSTR. JUGOSLOVANSKIH UČITELJSKIH DRUŠTEV.

Delegata so dalje prijavila sledeča Zavezina društva: — XXIV. Učiteljsko društvo za šolski okraj Rudolfovo.

81. Viljem Gebauer, nadučitelj — Smihel;
82. Franc Hočevar, nadučitelj, Birčna vas;

83. Franc Zagorc, nadučitelj — Bela cerkev;

84. Martin Matko, nadučitelj — Toplice.

XXV. Učiteljsko društvo za kranjski šolski okraj.

85. Josip Lapajne, nadučitelj — Cerklje;

86. Karel Završnik, učitelj — Duplje;

87. Fran Čiuha, nadučitelj — Smlednik;

88. Ivanka Lampe, učiteljica — Predoslje;

89. Lovro Perko, nadučitelj — Poljane.

Namestniki:

25. Ana Mally, učiteljica — Primskovo.

26. Leopold Ažman, nadučitelj — Zabnica.

27. Janja Miklavčič, učiteljica — Kranj.

XXVI. Litjsko učiteljsko društvo:

90. Ivan Bezeljak, nadučitelj — Vače;

91. Matija Pelko, učitelj — Toplice pri Zagorju;

92. Josip Zajec, nadučitelj — Vel. Gaber.

Namestnica:

28. Ivana Simončič, učiteljica — Toplice pri Zagorju.

Prosimo, da prijavijo delegate še druga Zavezina društva.

Vodstvo Zaveze.

Jubilejna samopomoč. Odbor je imel svojo sejo dne 22. julija t. l. na Krtini, na domu tov. predsednika Schmidka. Navzoči: Schmeidek, Dimnik, Gangl, Režek, Sič, preglednika računov Jelenc in Črnagoj.

1. Predsednik otvori sejo, kanstatira sklepčnost ter pozdravlja vse navzoče odbornike in oba pregledovalca računov. — Dalje omenja, da je društvene račune sklenil s koncem solarnega leta, ker se mu to mnogo praktičneje in pregledneje vidi — čemur odbor pritrdi ter odredi, da se tako sklepajo računi tudi za prihodnja leta.

2. Do konca leta 1912 je bilo: a) dohodkov K 9388.64, b) izdatkov 9141.73, c) poštna hranilnica 253.14.

3. a) Imovine je bilo koncem leta 1912 K 8457.70, b) koncem XIII. upravne dobe K 8737.89, torej se je znižala imovina za K 280.19. — Temu primanjkljaju so vzrok trije smrtni slučaj v 4 mesecih zaporedoma.

4. Članov koncem XIII. upravne dobe je bilo 239. Umrli so do 31. XII. 1912/3. Pristopili do 31. XII. 1912 6. Ob koncu l. 1912 je bilo 242 članov.

5. Članje je bilo a) do 22. julija 1913 K 9632.68, b) koncem l. 1912 K 8457.70. Imovina se je zvišala za K 1174.98.

6. Članov do 22. julija 1913 je bilo: a) do 31. XII. 1912 242, b) umrla 2, c) pristopilo 10. Dne 22. julija 1913 je bilo 250 članov.

7. Glede 9 dolžnikov se sklene, da jih predsednik še enkrat opozori na društvena pravila z ozirom na redno vplačevanje, čemur odbor soglasno pritrdi.

8. Od 1. julija 1912 je umrlo 5 društvnikov. Dediči so prejeli K 2434, vplačila pa znašajo K 436, torej več prejeli kron 1998.

9. V glavno knjigo, ki naj se nabavi, se vpisujejo samo mesečni zaključki.

S tem se zaključki seja, in predsednik zahvali odbornike za daljno pot in skrb za društveno delovanje in njegovo stanje.

Kranjsko.

Učiteljsko društvo za kranjski šolski okraj je imelo svoj letošnji občni zbor dne

12. junija ob treh popoldne v Kranju v prostorih deške ljudske šole. Navzočih je bilo 20 društvenih članov in članic.

Predsednik tovariš Fran Luznar poudarja v pozdravnem govoru, da ima napredno učiteljstvo pač mnogo osebnih prijateljev, ki upoštevajo njega uspešno delo med narodom; ima pa v naprednih vrstah še več takih prijateljev, ki se mu dobrikujejo ob vsakršnih volitvah, a to prijateljstvo izgine takrat in tam, kjer bi se morala pokazati njih prava ljubezen dejansko. Vsa krivda našega gorja leži v tem, da smo prepuščeni zgolj vsakokratnim vladajočim strankam v deželnih zborih. Država je vedno poskrbela, da je imela v šolskem vprašanju prvo besedo, zato bi bilo prav, da nas sprejme med državne uradnike. Le država sama bi nam res zagotovila eksistenčni minimum. Podrobno naveda boj, ki so ga uprizorile naše stanovske organizacije v državnem zboru za naše gmojno stanje. Omenja znani Pacherjev predlog glede izpremembe § 55. drž. šolskega zakona, razpravlja o malem finančnem načrtu, ki mu stavijo ovire zdaj Poljaki, zdaj Rusini, zdaj nemško-češka sprava, zdaj zopet celo socialni demokrati. Konča z razpravo žalostnih razmer šolskega in učiteljskega vprašanja na Kranjskem.

Iz tajniškega poročila, ki ga je natančneje podal tajnik V. Rus, posnamemo, da šteje društvo 3 častne in 54 rednih članov. Tekom leta sta bili 2 zborovanji, društveni odbor pa je imel 4 seje. Razpravlja o novem zakonu šolskega nadzorstva za vojvodino Kranjsko; poroča o volitvi 2 učiteljskih zastopnikov in 2 namestnikov v okrajni šolski svet, kjer so dobili društveni kandidati po 54 od oddanih 73 glasov; svetuje, kako naj se zavzema učiteljstvo vsako leto po gotovem načrtu za Zavezine liste; prečita in pojasnjuje važnejše dopise; poroča o mnogih podporah, ki jih je društvo bogato delilo pretečeno leto na prašnje stanovskih organizacij in omenja zasnovu vseh naprednih avstrijskih učiteljskih Zvez, po kateri pridemo gotovo do zmage.

Blagajnik R. Zore poroča, da je vseh letošnjih dohodkov K 348, stroškov pa K 232.60, torej je prebitka K 115.40. Bilanca izkazuje čestega društvenega imetja kron 5969.79.

Pregledovalcem računov se volita učitelja Peter Jocič iz Cerklj in Karel Završnik iz Dupelj. Sklene se, da pristopi društvo k čekovnemu prometu.

Za XXV. glavno Zavezino skupščino se voli 5 delegatov in 3 namestnike.

Dosedanji odbor se voli z vzklikom tudi za prihodnje poslovno leto.

Pri slučajnostih se sprejmeta v nadaljno razrešitev 2 predloga učitelja V. Zirkelbacha, ki merita od strani šolskih oblastev na krivično utesnitev svobode učiteljstva in sta za šolstvo splošnega pomena.

Po dokončanem dnevnem redu zaključni predsednik 23. občni zbor s prošnjo, da se zlasti učiteljstvo kranjskega okraja udeleži proslave 25letnice naše učiteljske Zaveze v čim večjem številu.

Nato se je vršila istotam okrajna pevsko vaja za letošnji Zavezni jubilejski koncert.

Štajersko.

Učiteljsko društvo za mariborsko okolico zboruje v četrtek, dne 7. avg. 1913, v Rušah. Začetek ob 11. uri v hiši g. Alojza Muleja. Vzpored: 1. Zapisnik o zborovanju dne 5. V. v Slivnici, 2. Dopis. 3. Predavanje o »Lepopisju v ljudski šoli«. Predavanje je oglašil s požrtvovalno prijaznostjo tov. August Hauptman. 4. Ogled elektrarne in tvornice za izdelovanje vžigalic, ki sta tik Mulejeve hiše. Na obilno in veselo snidenje vabi odbor.

Nameravano zborovanje Učiteljskega društva za mariborsko okolico v Rušah meseca avgusta mora vsled nastalih ovir izostati. Za odbor: J. Lasbacher.

Književnost in umetnost.

»Zvonček« objavlja v svoji 8. letošnji številki to lepo vsebino: 1. J. Poljanec: Kosovska devotka. Srbska narodna pesem. 2. Davorinov: Oblakom. Pesem. 3. Rado Mejovšek: Alenka in Darko. Pravljičica. 4. Kotorški zaliv. Podoba. 5. Ulica v Plovdivu. Podoba. 6. F. S. Pirc: Boj na Kosovem polju. Zgodovinska črtica. 7. Borisov: Pozdrav. Pesem. 8. Ulica v Plovdivu. Podoba. 9. Vesela vožnja. Podoba. 10. Ivo Trošt: Nenavada in nava-

da. Pravljičica. 11. L. O.: Namesto Sahare — morje! Poučna črtica. 12. Cvetko Gorjančev: Pesem o zemlji. Pesem. 13. Tone Rakovec: Zaklad. Pesem. 14. Vekoslav Zaman: Barčici. Pesem. 15. E. S. Thomson — Drag. Humek: Mačka s smetiščem. 16. Pouk in zabava: Zastavica v podobah. — Rešitev in rešilci. — Natečaj za enozložne besede s samoglasnim r. — Bolgarski vjetniki v Belgradu. — Štirinajstletni junak. — Očala za — krave. — Dinamična patrona kot igrača. — Ameriške ceste. — V človeško kožo vezana knjiga. — Kotichek gospoda Doropoljskega.

Seznam brezplačnih dijaških prenočišč za leto 1913. Ravnokar je izšla lična brošurica pod gorenjim naslovom. Izdala jo je »Jugoslovanska dijaška počitniška zveza«. Vsebuje v treh jezikih pravila zveze, navodila vožnje na srbskih železnicah in ogrskih parobrodih in seznam brezplačnih prenočišč.

Srednješolski vestnik.

»Realne gimnazije ne dobimo! V »Sl. Trgovskem Vestniku« čitamo: »Vse prizadevanje raznih kulturnih in strokovnih društev in korporacij, da bi se tudi na Kranjskem ustanovila, oziroma iz katere sedaj obstoječih gimnazij izpremenila v realno gimnazijo, je bilo zaman. Deželni šolski svet je sklenil, oziroma bil proti ustanovitvi take gimnazije in je sedaj ta akcija za nedogleden čas pokopana. Vlada je bila za to, toda zastopniki S. L. S., ki imajo v deželnem šolskem svetu večino, so glasovali proti. Iz kakšnih razlogov se je to zgodilo, si ne moremo misliti. »Slovenec« pravi, da se je s tem hotelo preprečiti, da bi se sedanja ljubljanska realka ne izpremenila v popolno nemški zavod. Toda realka nima prav nič opraviti s tem reformnim zavodom in bi morala ostati taka, kakor je zdaj. Škoda je velika, skoro najbolj v trgovskem interesu, ker bi se bilo nadejati iz realne gimnazije veliko boljšega naraščaja, nego prihaja zdaj iz gimnazij, ki nima za praktično življenje skoro nobene prave izobrazbe. S trgovskega stališča moramo jako obžalovati sklep deželnega šolskega sveta, toda obenem prosimo vse, ki so se dozdej zavzemali za realno gimnazijo, naj to delo nadaljujejo. Res potrebna in koristna stvar mora priti do cilja.«

Politiški pregled.

* Komisarjat na Češkem. — Razpust češkega deželnega zbora. Uradna »Wiener Zeitung« priobčuje dva cesarjeva odloka: glasom prvega se razpušča češki deželni zbor, glasom drugega pa vzpostavlja deželna upravná komisija, ki naj prevzame naloge deželnega odbora in kateri se izrečno podeljuje pravica, da zviša dosedanje 55 odstotne deželne doklade na 65 odstotkov in uvede tudi poseben davok na pivo. V posebnem pismu na grofa Stürgkha poudarja cesar, da se je pokazala uvedba komisariata neobhodno potrebna, vendar pa je komisariat smatrati za strogo provizoričen, zaradi česar se vlada pozivlja, da stori vse, da se vrnejo na Češko normalne razmere. Poleg cesarskih patentov priobčuje »Wiener Zeitung« tudi statut za deželno upravno komisijo, katere delokrog je enak delokrogu deželnega odbora. V posebnem oficialnem članku piše »Wiener Zeitung« o pomenu cesarjevega ukrepa in konstatira, da bo vlada sedaj podvojila svoje sile, da uvede v deželo nov trajni in boljši red. Članek tudi naglašja, da zahteva vlada razširjenje volilne pravice in pravično nacionalno spravo med obema narodoma.

* »Neue Freie Presse« v Srbiji prepovedana. Srbsko ministrstvo za notranje zadeve je prepovedalo branje »Neue Freie Presse« po vsej Srbiji.

Kranjske vesti.

—r— Nesreča. Edini sin našega vrlega tovariša Ivana Petriča, učitelja v Sp. Šiški, se je podal na gore, ker je bil navdušen planinec. A ta ljubezen do veličastva naših ponosnih gor je postala za gorečega turista Janka Petriča usodopolna. Ko je hotel prelezti nepristopno steno zločeste Skute, ga je dohitela nesreča: padel je v globčino in se ubil. Svojo ljubezen do lepote slovenske zemlje je simpatični mladenič plačal s svojo zgodnjo smrtjo. To se je zgodilo 27. pret. meseca. Ekspedicija, ki je šla ponesrečenca iskat, ga je